

TABEL

cu amendamentele PUBLISIND-FSSP care se propun a fi cuprinse in proiectul de lege pentru aprobarea Statutului politistului de penitenciare
 - inregistrat la Camera deputatilor cu nr. 723/28.11.2018 (PL-x nr. 723/2018) -

Nr	Articolul vizat (forma adoptata de Senat)	Text proiect (forma adoptata de Senat)	Amendament propus
1	Art. 97 Propunem modificarea	(1) Functiile de conducere vacante din politia penitenciara se pot ocupa prin concurs, doar dintre ofiterii de politie penitenciara in activitate si care au avut prima incadrare in functia de ofiter.	(textul din proiectul depus de Ministerul Justitiei la Senat) (1) Functiile de conducere din politia penitenciara se pot ocupa prin concurs, dintre ofiterii si agentii de politie penitenciara in activitate. Agentii de politie penitenciara pot ocupa prin concurs functii de conducere vacante pana la nivelul de sef serviciu sau echivalent.

Motivatie amendament 1

Textul adoptat de Senat restrange posibilitatea avansarii in cariera a politistilor de penitenciare agenti, precum si a celor care ocupa in prezent functii de ofiteri inclusiv cu atributii de conducere (prin imputernicire) si care nu mai pot ocupa prin concurs posturile ale caror atributii le exercita deja. Modificarea nu este sustinuta nici de initiator (Ministerul Justitiei) si nici de Administratia Nationala a Penitenciarelor (ANP).

Proiectul depus de initiator la Senatul Romaniei este rezultatul unui proces de negociere purtate de MJ/ANP cu organizatiile sindicale, care a durat 6 ani. Statutul special in vigoare in prezent, permite agentilor de penitenciare accesul pe orice functie din sistemul penitenciar, fara o limita ierarhica sau de categorie/corp, cu respectarea cerintelor functiei. Acest drept a fost consacrat ca urmare a modificarii Legii nr. 293/2004 prin OUG nr 4/2008 aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 170/2009, acte normative care au impus, anterior, dezbateri aprofundate pe acest subiect in cadrul comisiilor din Parlamentul Romaniei.

Prin negociere, Ministerul Justitiei, Administratia Nationala a Penitenciarelor si organizatiile sindicale reprezentative, pe baza datelor, informatiilor dar si a situatiilor din sistemul penitenciar, au convenit, pentru viitor, asupra unei limitari a nivelului pana la care agentii pot candida pe functii de conducere, iar acest nivel a fost stabilit ca fiind cel de "sef serviciu sau echivalent".

Prevederea vizata de amendament interzice accesul agentilor pe functii de conducere dar si accesul unui numar mare de ofiteri, respectiv cei care nu au avut o prima numire in functia de ofiter. Totodata, se creeaza perspectiva imposibilitatii ocuparii functiilor de conducere in cazul in care promotia de ofiteri de politie penitenciara din Academia de Politie este insuficienta sau se desfiinteaza; probabilitatea de diminuare/desfiintare a specialitatii "penitenciare" din Academia de Politie este corelata cu disponibilitatea de posturi de executie vacante pe care absolventii sa fie repartizati conform legii, posturi care sunt in numar foarte mic.

Funcțiile de conducere s-ar putea ocupa strict din această categorie de politisti de penitenciare. În cazul în care la nivelul unor unitati penitenciare, nu vor exista solutii pentru ocuparea (prin concurs sau temporar, prin imputernicire) unor posturi specifice sau chiar de nisa cu politisti de penitenciare care au avut o prima numire în functia de ofiter, activitatea s-ar bloca pe termen nedeterminat, intrucat nu au fost prevazute exceptii.

În plus, dacă numărul foarte mic de funcții vacante de ofiteri de executie disponibile, sunt rezervate absolventilor institutiilor de invatamant superior din structura de aparare nationala, iar funcțiile de conducere sunt rezervate politistilor de penitenciare care au avut prima încadrare în functia de ofiter (deci absolventi dar, de retinut, și candidati din sursa externa care au ocupat prin concurs un post de ofiter), rezulta în mod evident faptul ca toata cariera unui politist de penitenciare din corpul agentilor, este limitata la avansarea strict în cadrul corpului agentilor și strict în limita coeficientilor ierarhici prevazuti.

Astfel un agent de politie penitenciara ar avea o cariera pe tot parcursul activitatii desfasurate în politia penitenciara (în medie 25 ani), încadrata de regula, între coeficientul de 2,70 (prima încadrare) și cel de 2,90 (coeficientul maxim), fara perspectiva reala a trecerii în corpul ofiterilor, aspect care poate genera o lipsa de atractivitate pentru posturile cu cea mai mare raspandire în politia penitenciara (85% din totalul posturilor). Pe de alta parte corpul/categoria ofiterilor va fi divizata în ofiteri care au avut o prima încadrare în functia de ofiter și ofiteri care au avut o prima încadrare în functia de agent, pentru acestia din urma fiind prevazuta interdictia de a ocupa o functie de conducere, prevedere susceptibila de critici pe linia discriminarii și neconstitutionalitatii, și cu privire la care nu se poate sustine ca urmareste un scop coerent și fundamentat.

2	Art. 106 Propunem modificarea	(2) Funcțiile de conducere din sistemul administratiei penitenciare sau cele care presupun exercitarea unor atributii de verificare și control al activitatii desfasurate de politistii de penitenciare sunt incompatibile cu exercitarea altor functii în cadrul organizatiilor sindicale cu exceptia calitatii de membru al acestor organizatii.	(2) În situatia în care politistii de penitenciare care au calitatea de ordonatori de credite sunt alesi în organele de conducere ale organizatiilor sindicale, acestia au obligatia ca în termen de 15 zile de la alegerea în organele de conducere ale organizatiilor sindicale sa opteze pentru una dintre cele doua functii. În cazul în care politistul de penitenciare care are calitatea de ordonator de credite opteaza pentru desfasurarea activitatii în functia de conducere în organizatiile sindicale, raporturile de serviciu ale acestuia se suspenda pe o perioada egala cu cea a mandatului în functia de conducere din organizatia sindicala.
---	---	--	---

Motivatie amendament 2

Pentru egalitate de tratament între functionarii publici și în special între functionari publici cu statut special (politisti și politisti de penitenciare). Legea nr. 188/1999 reglementeaza regimul incompatibilitatii dintre un anumit nivel al functiei publice și calitatea de reprezentant ales într-un organ de conducere al unei organizatii sindicale.

Începând cu anul 2008, functia publica stabilita ca incompatibila cu calitatea de lider sindical este strict cea de ordonator de credite. Aceasta incompatibilitate este aplicabila și politistilor.

Amendamentul vizeaza introducerea unei incompatibilitati identice cu cea prevazuta de Legea nr. 188/1999 modificata prin OUG nr 125/2008 (privind modificarea și completarea art 29 din Legea nr 188/1999) aprobata prin Legea nr 170/2009 pe baza urmatoarei motivari:

"Având în vedere prevederile conventiilor internationale ale Organizatiei Internationale a Muncii, ratificate de România, în domeniul asigurarii premiselor dialogului social și drepturilor de asociere sindicala,

luând în considerare efectele reglementarilor actuale din cuprinsul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, asupra exercitării funcției publice în privința persoanelor direct vizate în aplicare, precum și solicitările repetate ale asociațiilor sindicale ale funcționarilor publici în vederea modificării acestor reglementări,

în scopul asigurării unui real echilibru între aspectele sociale ce au necesitat reglementarea restrângerii dreptului de asociere a unora dintre categoriile de funcționari publici de conducere, așa cum au fost acestea identificate la momentul elaborării normei juridice, și efectele obținute în aplicare,

în contextul legislației celorlalte state membre ale Uniunii Europene și în scopul respectării priorităților stabilite la nivel comunitar în domeniul întăririi rolului partenerilor sociali în cadrul procesului de creștere a calității actului de guvernare,

având în vedere adresa **Organizației Internaționale a Muncii** transmisă **Agentiei Naționale a Funcționarilor Publici** în data de **19 decembrie 2006** și transpusă în anul **2007** în **Recomandarea Organizației Internaționale a Muncii nr. 092007ROM087** privitoare la modalitatea de reglementare a drepturilor sindicale ale funcționarilor publici din România, în sensul neîngrădirii, în principiu, a accesului la funcții de conducere în organizații sindicale, ceea ce implică necesitatea armonizării reglementarilor actuale din România, membră fondatoare a Organizației Internaționale a Muncii, cu practica în domeniu la nivel european,

având în vedere adresele (...), prin care se semnalează faptul că "Aplicarea textului legal actual afectează în mod grav libertatea sindicală a unei categorii însemnate de funcționari, și anume a celor de conducere";

dat fiind faptul că neadoptarea de măsuri imediate prin utilizarea procedurii de legiferare pe calea ordonantei de urgență, în vederea instituirii unui nou cadru legislativ care să asigure protecția adecvată atât a drepturilor conferite prin regimul funcției publice, cât și a dreptului de libertate sindicală, cu excepțiile impuse în mod obiectiv și rezonabil de natura funcției și a nivelului atribuțiilor specifice diverselor categorii de funcții publice, determină consecințe negative deosebite în substanța drepturilor sus-menționate și constituie premise de tensiune socială."

Recomandarea Organizației Internaționale a Muncii nr. 092007ROM087 - Art 5 - Dreptul la asociere (pag 16 și următoarele):

Măsura propusă implică rezervarea funcției deținută de funcționarul public și asigură, în timpul exercitării funcției de conducere în organul de conducere al sindicatelor, activitatea normală atât în instituția publică, cât și în organizația sindicală. Acest amendament a fost determinat ca urmare a Recomandării nr. 092007ROM087, emisă de Organizația Internațională a Muncii, referitoare la reglementarea drepturilor sindicale ale funcționarilor publici din România, pentru a nu restrânge, în principiu, accesul la funcțiile de conducere ale organizațiilor sindicale.

Astfel, luând în considerare aspectele menționate mai sus, considerăm că prevederile art. 29 din Legea nr. 188/1999, în vigoare în prezent, sunt în conformitate cu prevederile Cartei sociale europene revizuite. Pentru a evita conflictele de interese, având în vedere supremația interesului general în raport cu cea particulară, era necesar să se restrângă dreptul de a ocupa o funcție de conducere în organul de conducere al sindicatelor pentru funcționarii publici care proveneau din categoria înalților funcționari publici și de funcționari publici care dețin calitatea de ordonatori de credite, în ceea ce privește suspendarea rapoartelor de serviciu pentru acești funcționari publici, în timpul exercitării unei funcții de conducere în cadrul sindicatelor.

În acest context, s-a considerat că deținerea unei funcții publice din categoriile menționate mai sus și, în același timp, o poziție de conducere în sindicate ar conduce la imposibilitatea de a atinge obiectivele pentru care se formează organizațiile sindicale și în același timp, la incapacitatea de a aplica competențele conferite prin lege sistemului administrației publice centrale și locale. În acest fel, se poate ajunge la situația inacceptabilă ca aceeași persoană să reprezinte atât interesele instituțiilor și autorităților publice, cât și interesele membrilor sindicatelor, într-un context în care, pentru a putea folosi mijloace specifice pentru apărarea intereselor membrilor sindicatelor, cum ar fi negocierile, procedurile de soluționare a conflictului prin mediere, arbitraj și conciliere, rezolvarea petițiilor etc, este necesar să avem parteneri în dezbateră (angajatori și sindicate).

Carta Sociala Europeana Revizuita, Partea a III-a, Art G:

"1. Drepturile și principiile enunțate în partea I, atunci când vor fi efectiv aplicate, și exercitarea efectivă a acestor drepturi și principii, așa cum este prevăzut în partea a II-a, nu vor putea face obiectul unor restricții sau limitări nespecificate în părțile I și a II-a, cu excepția celor prescrise prin lege și care sunt necesare într-o societate democratică pentru a garanta respectarea drepturilor și libertăților altora sau pentru a proteja ordinea publică, securitatea națională, sănătatea publică sau bunele moravuri.

2. Restricțiile permise în virtutea prezentei carte și obligațiile recunoscute în aceasta nu pot fi aplicate decât în scopul pentru care au fost prevăzute."

Conform **Convenției OIM nr 87/1948**, pot fi prevazute anumite restrictii privind libertatea de asociere si apararea dreptului de organizare, aplicabile strict armatei si politiei. Cu toate acestea, in Romania, pana in prezent, nu s-a constatat existenta unei situatii de natura a justifica astfel de restrictii, decat privitor la dreptul de asociere al militarilor, precum si la dreptul la greva al politistilor si personalului din penitenciare:

Articolul 9

*1. Măsura în care garantiile prevazute în prezenta convenție se vor aplica **fortelor armate si politiei** va fi determinată de legislația națională.*

*2. Conform principiilor stabilite la paragraful 8 al articolului 19 al Constituției Organizației Internaționale a Muncii, ratificarea acestei convenții de către un Membru nu va trebui considerată ca afectând orice lege, orice sentință, orice obicei, sau orice acord, deja existente, care acorda membrilor **fortelor armate si politiei** garanții prevazute în prezenta convenție.*

In conformitate cu prevederile **Constituției României**, restrângerea dreptului de asociere sindicala generata prin modificarea admisa in Senatul României ar trebui sa fie motivata de o situatie concreta si totodata ar trebui sa fie proportionala cu situatia respectiva:

Art. 53

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.